

de Rechtspraak

Aan de staatssecretaris van Justitie
Mw. mr. N. Albayrak
postbus 20301
2500 EH Den Haag

Afdeling Ontwikkeling

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

t (070) 361 97 23
f (070) 361 97 15
www.rechtspraak.nl

datum 8 januari 2010
doorkiesnummer 070 - 361 9721
e-mail Voorlichting@rechtspraak.nl
onderwerp Adviesaanvraag wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de herziening van de regels inzake de processtukken, de verslaglegging door de opsporingsambtenaar en enkele andere onderwerpen (herziening regels betreffende de processtukken in strafzaken)

Geachte mevrouw Albayrak,

Bij brief van 19 oktober 2009 heeft u de Raad voor de rechtspraak (de “**Raad**”) verzocht advies uit te brengen inzake het conceptwetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de herziening van de regels inzake de processtukken, de verslaglegging door de opsporingsambtenaar en enkele andere onderwerpen (het **Wetsvoorstel**).

Het Wetsvoorstel strekt ertoe de wettelijke voorzieningen betreffende de verbaliseringplicht en de processtukken af te stemmen op de ontwikkelingen in het strafprocesrecht sinds de invoering van het Wetboek van Strafvordering in 1926.¹ Meer in het bijzonder heeft het Wetsvoorstel tot doel:

- een precisering van de verbaliseringsplicht;
- een versterking van de positie van de verdachte bij de samenstelling van de processtukken;
- een wettelijke verankering van de verantwoordelijkheid van de officier van justitie voor de samenstelling van het procesdossier tijdens het opsporingsonderzoek;
- een omschrijving in de wet van het begrip processtukken;
- de introductie van de bevoegdheid om bepaalde informatie buiten de processtukken te laten, indien gewichtige belangen daartoe nopen.

Tevens beoogt het Wetsvoorstel de bemoeienis van de rechter-commissaris met de samenstelling van het procesdossier te vergroten.²

Gehoord de gerechten, adviseert de Raad als volgt.³

---

¹ MvT blz. 1.

² MvT blz. 2.

³ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 2 van 10

Advies

De Raad heeft de volgende opmerkingen.

1. Algemene opmerkingen

Algemeen

Het Wetsvoorstel hangt nauw samen met het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht en enige andere wetten tot versterking van de positie van de rechter-commissaris (Wet versterking positie rechter-commissaris). Dit wetsvoorstel is onlangs bij de Tweede Kamer ingediend.⁴ De Raad heeft op 22 januari 2009 over dit voorstel geadviseerd. Zoals de Raad in dat advies heeft aangegeven, ware het voor een deugdelijke en afgewogen beoordeling beter geweest als de (aangekondigde) wetsvoorstellen in het kader van het Project Strafvordering 2011 in samenhang hadden kunnen worden gezien door deze tegelijk ter advisering voor te leggen. De Raad betreurt het dat aan deze wens die ook door andere adviesorganen is geuit, geen gevolg is gegeven.

Gegevensdragers

De Raad vraagt in het bijzonder aandacht voor het toenemende gebruik in het strafproces van gegevensdragers met daarop processtukken en/of voor de bewijsvoering relevante audio/visuele opnamen. Het Wetsvoorstel bevat een basale regeling op dit punt. Voor zover het gaat om stukken op gegevensdragers lijkt die regeling in afwachting van een regeling van het elektronisch strafdossier voldoende (art. 137 Sv). Deze stukken zullen bovendien veelal ook in originele vorm in het procesdossier zijn gevoegd. Onduidelijk is het Wetsvoorstel met betrekking tot het verstrekken van afschriften van audio/visuele opnamen die zich op gegevensdragers in het procesdossier bevinden. Bovendien maakt het Wetsvoorstel niet duidelijk in welke vorm processtukken en audio/visuele opnamen op gegevensdragers in afschrift versterkt moeten worden, op papier en/of door middel van een kopie van de gegevensdrager. Mogelijk is het de bedoeling om dit te regelen in de op artikel 32, vierde lid, Sv gebaseerde AMvB. De vraag rijst of daarvoor niet een (steviger) basis moet worden gelegd in de wet zelf. In ieder geval is gelet op het belang voor de dagelijkse praktijk van de rechtspraak in afwachting van een wetsvoorstel over het elektronisch strafdossier een regeling van dit punt in dit Wetsvoorstel gewenst.

Audio/visuele opnamen ter terechtzitting

De Raad adviseert verder het Wetsvoorstel aan te grijpen om de wijze waarop met de audio/visuele opnamen ter terechtzitting moet worden omgegaan en waarop deze aan het bewijs kunnen bijdragen, duidelijker in de wet te regelen. Uitgangspunt zou moeten blijven dat deze opnamen door middel van de eigen waarneming door de rechter ter terechtzitting aan het bewijs kunnen meewerken, maar andere mogelijkheden verdienen overweging, in het bijzonder indien de opnamen door de verdachte niet worden betwist. Een regeling naar analogie van artikel 301 Sv ligt voor de hand: de weergave ter

---

en uitvoerbaarheid. Rechteren zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

⁴ Kamerstukken II 2009-2010, 32177.

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 3 van 10

terechtzitting van (delen van) de beeld- en/of geluidsopnamen op gegevensdragers kan worden vervangen door een mondelinge mededeling van de korte inhoud van die opnamen door de voorzitter, terwijl op vordering van de officier van justitie en op verzoek van de verdachte de rechtbank kan beslissen dat deze opnamen geheel of gedeeltelijk ter terechtzitting worden weergegeven.

Moment van eerste kennisname

In de MvT wordt voor het moment van (eerste) kennisname van processtukken verwezen naar het voorgestelde artikelen 30, eerste lid, en 31, eerste lid sub a, Sv. Uit eerstgenoemde bepaling volgt volgens de MvT dat verzoek tot kennisneming moet worden gericht tot de officier van justitie en niet tot de politie (p. 17). Verder wordt in de MvT opgemerkt dat er van een procesdossier sprake is zodra de eerste processen-verbaal aan de officier van justitie zijn gestuurd en bij diens parket zijn geregistreerd. (p. 7). Uit deze bepalingen en toelichtingen in onderling verband en samenhang bezien valt af te leiden dat voor de verdachte pas na ontvangst en registratie ten parkette van de eerste processen-verbaal het recht op kennisneming kan worden verwezenlijkt. De Raad adviseert dit moment helder in het Wetsvoorstel te verwoorden.

Verantwoordelijkheid voor het procesdossier en het verstrekken van afschriften

Ingevolge het voorgestelde artikel 149a, eerste lid, Sv is de officier van justitie tijdens het opsporingsonderzoek verantwoordelijk voor de samenstelling van de processtukken. Ingevolge het voorgestelde artikel 30, eerste lid, Sv stelt de officier van justitie verdachte op diens verzoek tijdens het opsporingsonderzoek in de gelegenheid kennis te nemen van die stukken. Het voorgestelde artikel 32, eerste lid, Sv bepaalt echter, zoals thans⁵, dat de verdachte ter griffie afschrift kan krijgen van de stukken waarvan hem de kennisneming is toegestaan. Dit ligt procedureel en logistiek niet (langer) voor de hand. Nu bovendien de officier van justitie in het voorgestelde artikel 32, tweede lid, Sv de bevoegdheid krijgt te bepalen dat van bepaalde stukken of gedeelten daarvan geen afschrift wordt verstrekt, liggen fouten door miscommunicatie tussen de griffie en het parket op de loer. De Raad adviseert daarom (het parket van) de officier van justitie tot en met het moment van de dagvaarding ter terechtzitting te belasten met het verstrekken van afschriften. De verantwoordelijkheid voor het procesdossier, kennisname daarvan en het verstrekken van afschriften worden op die manier geheel geconcentreerd bij de officier van justitie.

Voegen van tapgesprekken in het procesdossier

Artikel 126aa Sv draagt de officier van justitie op de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door de uitoefening van bijzondere opsporingsbevoegdheden, voor zover relevant, aan het procesdossier toe te voegen. Tapgesprekken worden op gegevensdragers geregistreerd. De relevante gesprekken worden in schriftelijke vorm in het procesdossier gevoegd, eventueel (ook) op een gegevensdrager. De andere gesprekken maken daarvan geen deel uit. De verdachte en zijn raadsman kunnen om voeging van bepaalde gesprekken in het procesdossier verzoeken. Van de officier van justitie wordt derhalve verlangd dat bij het voegen van gesprekken een selectie wordt gemaakt. In de praktijk worden, vermoedelijk gemakshalve, ook wel (alle) niet relevante gesprekken in het procesdossier gevoegd, met name door middel van het voegen in het dossier van de gegevensdrager waarop de gesprekken zijn vastgelegd. Dit is niet in overeenstemming met de wettelijke regeling en vormt onder meer een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van derden die aan die gesprekken deelnemen. Waarschijnlijk is deze onjuiste handelwijze

---

⁵ Artikel 34, tweede lid, Sv.

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 4 van 10

mede de oorzaak van de incidenten die zich recentelijk hebben voorgedaan met geheimhoudergesprekken. De Raad adviseert om het Wetsvoorstel aan te grijpen om op dit punt helderheid te verschaffen.

In de bijlage bij deze brief worden artikelsgewijs opmerkingen gemaakt.

3. Werklast

Het Wetsvoorstel heeft gevolgen voor de werklast van de rechtspraak, met name voor de rechter-commissaris. Nieuw zijn de volgende taken van de rechter-commissaris:

- het stellen van een termijn waarbinnen door de officier van justitie aan de verdachte kennisneming van de processtukken wordt verleend (art. 30, lid 1 Sv);
- het beslissen op een bezwaar tegen het niet verstrekken van afschriften van bepaalde processtukken (art. 32, lid 4 Sv);
- het stellen van een termijn waarbinnen door de officier van justitie een beslissing moet worden genomen op het voegen van stukken op verzoek van de verdachte bij de processtukken dan wel waarbinnen door hem op verzoek van de verdachte moet worden kennisgenomen van die stukken (art. 34, lid 3 Sv);
- het verlenen van machtiging aan de officier van justitie om te weigeren stukken op verzoek van de verdachte bij de processtukken te voegen dan wel van die stukken kennis te nemen (art. 34, lid 4 Sv).
- het verlenen van machtiging aan de officier van justitie om de voeging van bepaalde stukken of gedeelten daarvan bij de processtukken achterwege te laten (art. 149b, lid 1 Sv).

Verder is er sprake van verschuiving van werklast, nu de beslissing op het bezwaar tegen het onthouden van stukken wordt verplaatst van de raadkamer naar de rechter-commissaris (art. 30, lid 4 Sv).

De nieuwe taken leiden tot een werklastverzwaring voor de rechter-commissaris. Nu deze taken zijn te beschouwen als een onderdeel van de versterking van de positie van de rechter-commissaris in het vooronderzoek, acht de Raad, gelet op de verwachte beperkte omvang van de werklastverzwaring door deze taken, de werklastgevolgen begrepen in de berekening van de werklastverzwaring in het advies van de Raad over Wet versterking positie rechter-commissaris.

4. Slot

Indien na het uitbrengen van dit advies het wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het uiteindelijke Wetsvoorstel, stelt de Raad het op prijs als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het Staatsblad. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 5 van 10

Mr. F.W.H. van den Emster
Voorzitter

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 6 van 10

Bijlage: inhoudelijke en redactionele opmerkingen artikelsgewijs.

1. Inhoudelijke opmerkingen:

- *Art. 12f Sv*: De Raad adviseert in dit artikel een regeling overeenkomstig het voorgestelde artikel 32, tweede, derde, vierde en vijfde lid, Sv op te nemen. Daaraan bestaat in de praktijk grote behoefte, mede omdat een beklagprocedure kan worden gevolgd met als (voornaamste) doel het kunnen beschikken over de inhoud van het dossier.
- *Art. 30, lid 4 Sv*: Evenals in het tweede lid ware te bepalen dat de officier van justitie door de rechter-commissaris wordt gehoord alvorens te beslissen.
- *Art. 32 Sv*: De regeling heeft als uitgangspunt dat van alle processtukken waarvan de verdachte kennis kan nemen, afschriften (kunnen) worden verstrekt. De Raad onderschrijft de beperking van deze zeer ruime regeling door middel van de in artikel 32, tweede, derde en vierde lid, Sv voorgestelde regeling. Daaraan bestaat in de praktijk zonder meer behoefte. De Raad acht het gewenst dat nadere invulling wordt gegeven aan de gronden in het tweede lid voor het weigeren van het verstrekken van afschriften. Die wenselijkheid blijkt uit het feit dat er landelijk verschillen blijken te bestaan met betrekking tot het voegen van (kinder)pornografisch materiaal in het procesdossier⁶. Mogelijk uit vrees dat dit verder verspreid kan worden, wordt het hoewel relevant voor de bewijsvoering niet steeds in het procesdossier gevoegd en moet de rechter daarom soms expliciet vragen, hetgeen kan leiden tot aanhouding van de behandeling van de zaak. Het spreekt voor zich dat dit materiaal ter terechtzitting beschikbaar moet zijn zodat de rechter, de officier van justitie en de verdediging zich een oordeel kunnen vormen. Een vergelijkbaar probleem doet zich voor met audio/visuele opnamen van verhoren van verdachten en getuigen. Een landelijke gedragslijn waarin invulling wordt gegeven aan de in het tweede lid genoemde gronden, kan bevorderen dat zonder terughoudendheid dit voor de bewijsvoering en de rechtmatigheidsbeoordeling relevante materiaal in het procesdossier wordt gevoegd. Zo'n gedragslijn zou kunnen worden opgenomen in de op het vijfde lid gebaseerde AMvB. Ook is het gewenst dat richting wordt gegeven aan het al dan niet verstrekken van BOB-stukken. Thans worden deze vaak niet in afschrift verstrekt aan de verdediging. Het verdient overweging voor deze stukken een afzonderlijk verzoek te verlangen.
- *Art. 32, lid 1 Sv*: De voorwaarde dat het onderzoek door het verstrekken van afschriften niet mag worden opgehouden (art. 34, lid 2 Sv) vervalt in het Wetsvoorstel. De Raad acht dit ongewenst en adviseert deze voorwaarde te handhaven. De Raad vraagt in dit verband ook aandacht voor het feit dat regelmatig door de verdediging wordt gesteld dat de kennisneming van processtukken wordt onthouden terwijl het niet onmiddellijk beschikbaar zijn van stukken in feite wordt veroorzaakt door het doorlopen van een (logistiek) proces waardoor bijvoorbeeld niet onmiddellijk na het gereedkomen van een proces-verbaal daarvan kennis kan worden genomen of een afschrift kan worden verstrekt. Dit leidt tot onnodige bezwaren bij de raadkamer. Het verdient overweging hieraan in de MvT aandacht te besteden.

---

⁶ Hierbij moet bedacht worden dat audio/visuele opnamen op (digitale) gegevensdragers zich zeer eenvoudig laten kopiëren. Verder kunnen gedigitaliseerde opnamen worden gemanipuleerd.

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 7 van 10

- *Art. 32, lid 2 Sv*: In het wetsvoorstel tot Wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht en de Wet schadefonds geweldsmisdrijven ter versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces⁷ wordt een nieuw artikel 51b Sv voorgesteld waarin in het derde lid, zoals thans reeds in art. 12f, tweede lid, Sv, ook het belang van de opsporing of de vervolging van strafbare feiten een reden kan zijn om het verstrekken van afschriften te weigeren. Dit criterium ontbreekt echter in het voorgestelde artikel 32, tweede lid, Sv. De Raad stelt de vraag of hier van een bewuste keuze sprake is of van een omissie?
- *Art. 32 lid 4 Sv*: Evenals in artikel 30, vierde lid, Sv ware ook hier te bepalen dat de officier van justitie door de rechter-commissaris wordt gehoord alvorens te beslissen.
- *Art. 33, laatste volzin, Sv*: De Raad adviseert om deze volzin naar een afzonderlijke bepaling over te brengen, mede omdat de regeling van artikel 32, tweede lid, Sv van overeenkomstige toepassing moet zijn.
- *Art. 33 Sv*: Deze bepaling ziet alleen op de fase tot de dagvaarding in eerste aanleg. Het is gewenst dat voor de fasen daarna soortgelijke regelingen worden getroffen. De Raad veroorlooft zich de volgende suggesties:

artikel 33a Sv

Indien de officier van justitie na de dagvaarding ter terechtzitting maar voor de aanvang van het onderzoek ter terechtzitting nog stukken bij de processtukken voegt, stelt hij de verdachte daarvan tijdig in kennis. Artikel 32, eerste, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat het bezwaarschrift wordt ingediend bij de rechtbank.

artikel 33b Sv

Indien na aanvang van het onderzoek ter terechtzitting nog stukken bij de processtukken worden gevoegd, is artikel 32, eerste lid, van overeenkomstige toepassing. Het gerecht kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie, op verzoek van verdachte of van de benadeelde partij bepalen dat in het belang van het onderzoek, dan wel ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend, van bepaalde stukken geen afschrift wordt versterkt.

Dit artikel dient uiteraard ook in hoger beroep van toepassing te zijn.

- *Art. 33, laatste zin Sv*: Nu ook in hoger beroep stukken aan het dossier worden toegevoegd, acht de Raad het gewenst dat wordt bepaald dat de verdediging daarvan door de advocaat-generaal in kennis wordt gesteld. In de praktijk wordt dit overigens over het algemeen wel gedaan.
- *Art. 51b, lid 2 Sv*: In het eerder genoemde wetsvoorstel tot versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces wordt aan het slachtoffer het recht gegeven om zelf stukken, die hij relevant acht voor de beoordeling van de zaak, aan het procesdossier toe te voegen. In het

⁷ Kamerstukken I 2007-2008, 30 143, nr. A.

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 8 van 10

Wetsvoorstel wordt in het nieuwe artikel 34, eerste lid, Sv eenzelfde recht toegekend aan de verdachte. De officier van justitie kan de voeging van stukken op verzoek van de verdachte weigeren als hij van oordeel is dat deze stukken niet als processtukken kunnen worden aangemerkt, dan wel indien hij dit onverenigbaar acht met de in artikel 187d, eerste lid, Sv vermelde belangen (art. 34, lid 4 Sv). Een dergelijke weigeringsgrond is echter niet opgenomen in artikel 51b, tweede lid, Sv. De Raad adviseert deze grond alsnog in laatstgenoemd artikel op te nemen.

- *Art. 51b, lid 4 Sv:* In het eerder genoemde wetsvoorstel tot versterking van de positie van het slachtoffer in het strafproces wordt een nieuw artikel 51b Sv voorgesteld waarin in het vierde lid aan het slachtoffer de bevoegdheid wordt toegekend om een bezwaarschrift in te dienen bij de raadkamer van de rechtbank indien de officier van justitie op grond van het derde lid weigert aan hem voor de aanvang van de terechtzitting afschiften te verstrekken van processtukken. Gelet op de systematiek die in het Wetsvoorstel en in het wetsvoorstel versterking positie rechter-commissaris wordt gekozen, ligt het voor de hand om niet de raadkamer maar de rechter-commissaris op dit bezwaarschrift te laten beslissen.
- *Art. 149a Sv:* In de MvT wordt opgemerkt dat tot de aan het dossier toe te voegen stukken ook behoren stukken die relevant zijn voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie of de controle op de rechtmatigheid van het opsporingsonderzoek (MvT p. 15). De ervaring leert dat over de vraag wat in dit verband als relevant moet worden beschouwd, van mening wordt verschild. In het bijzonder de verdediging wenst meer dan eens onderzoek te doen naar alles wat verband houdt met de start van een onderzoek. Dit leidt in die gevallen tot een discussie over de vraag wat door het Openbaar Ministerie aan het dossier moet worden toegevoegd: alle gegevens die te maken hebben met de start van een onderzoek of eventueel zelfs het gehele dossier van een andere zaak waaruit het onderzoek is voortgevloeid? Het is vaste rechtspraak van de Hoge Raad dat de rechtmatigheid van de verkrijging van bewijsmateriaal mag worden verondersteld. De Raad adviseert tot uitdrukking te brengen dat dit als uitgangspunt heeft te gelden bij de bepaling van de aan het dossier toe te voegen stukken. Ingevolgde de in de MvT genoemde jurisprudentie van de Hoge Raad kan desgevraagd alsnog toevoeging van in dit kader relevant gebleken stukken plaatsvinden (MvT p. 19).
- *Art. 149a, lid 3 Sv:* De Raad verzoekt betrokken te worden bij het opstellen van de AMvB, nu deze van groot belang is voor de rechtspraak. Binnen de rechtspraak bestaan wensen met betrekking tot de inrichting en de samenstelling van de processen-verbaal, vooral ingegeven door de – per arrondissement dan wel politiekorps – uiteenlopende wijze waarop dat geschiedt. Dit leidt tot processen-verbaal die voor de rechtspraak niet steeds goed bruikbaar en toegankelijk zijn. Hier valt aan doelmatigheid te winnen.
- *Art. 149b Sv:* Het verlenen van machtiging aan de officier van justitie tot onthouding van de kennisneming van bepaalde stukken wordt in het voorstel in handen gelegd van de rechter-commissaris. Die beslissing kan zeer ingrijpende gevolgen hebben, niet alleen voor de verdediging maar ook voor het Openbaar Ministerie. Voor het Openbaar Ministerie staat ingevolge artikel 446 Sv tegen een afwijzende beslissing van de rechter-commissaris hoger beroep open op de raadkamer. Voor de verdachte staat echter ingevolge artikel 445 Sv tegen een toewijzende beslissing geen hoger beroep open. Gelet op de betrokken belangen acht de Raad het gewenst dat in de MvT op dit verschil wordt ingegaan. Het verdient in de ogen van de Raad overweging ook de

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 9 van 10

verdachte de mogelijkheid van hoger beroep op de raadkamer te geven. Overigens kan dit beroep op de raadkamer gevolgen hebben voor de samenstelling van de rechtbank ter terechtzitting, nu de rechters die in de raadkamer de vordering van de officier van justitie hebben toegewezen, niet aan het onderzoek ter terechtzitting kunnen deelnemen.

Verder bevat het Wetsvoorstel verschillende beoordelingscriteria voor de rechter-commissaris. Volgens de formulering van artikel 149b Sv moet hij nagaan of de officier van justitie tot het oordeel heeft kunnen komen dat onthouding met het oog op de in artikel 187d, eerste lid, Sv vermelde belangen noodzakelijk is. In de MvT wordt het criterium echter niet gelijklopend geformuleerd: de beperking wordt alleen toegelaten als dit ter bescherming van de aangeduide belangen noodzakelijk is (p. 20) en de beperking wordt alleen toegelaten na afweging van de diverse belangen en bij een dwingende noodzaak (p. 21). De Raad adviseert een eenduidig criterium in het Wetsvoorstel op te nemen.

- *Art. 149b, lid 1, laatste volzin, Sv en MvT p. 21 en 22:* De verdediging wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord over een vordering van de officier van justitie om stukken of gedeelten daarvan bij de processtukken te voegen, maar wat zou zij inhoudelijk kunnen aanvoeren? Wat is dus de zin en waarde van dit horen? De MvT laat dat in het midden. De Raad acht het gewenst dat hierop met het oog op de toepassing van deze regeling in de MvT alsnog wordt ingegaan.
- *Art. 258, lid 5, laatste volzin, Sv:* Deze zin ware als volgt te wijzigen: “(...), *alsmede gegevensdragers en bescheiden bij de processtukken te voegen dan wel stukken van overtuiging over te leggen.*”
- *MvT p. 22:* De passage over de “*special counsel*” roept de vraag op waarom aan deze figuur aandacht wordt besteed? Is dit een serieus overwogen mogelijkheid en zo ja, waarom is zij afgewezen?

2. Redactionele opmerkingen:

- *Art. 34, lid 2 Sv:* Dit artikellid is niet duidelijk geredigeerd en daardoor voor tweërlei uitleg vatbaar: de verdachte kan aan de officier van justitie vragen of deze van stukken kennis wil nemen dan wel de verdachte kan aan de officier van justitie vragen of hij, verdachte, van stukken kennis mag nemen. Uit de MvT valt af te leiden dat het eerste wordt bedoeld.
- *Art. 51 Sv:* De laatste volzin zal moeten worden aangepast aan de nieuwe regeling van artikel 32, tweede lid, Sv .
- *Art. 51d., lid 5 Sv:* Dit lid zal moeten worden aangepast aan de nieuwe regeling van artikel 32, tweede lid, Sv .
- *Art. 137 Sv:* De Raad adviseert deze bepaling aan te passen in die zin dat onder de bevoegdheid tot kennismaking wordt begrepen die tot het kennis nemen van gegevensdragers, *die bij de processtukken zijn gevoegd.*

de Rechtspraak

datum 8 januari 2010
pagina 10 van 10